

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

שבת יד' ניסן התשפ"ה			
הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת	י-ם
18:50	19:41	20:30	
18:48	19:40	20:27	ת"א
18:50	19:42	20:29	חיפה
18:49	19:40	20:28	ב"ש

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

במקום להתפלל שיהיה לך טוב בגן עדן, הפסק לעשות לעצמך גיהנום

רואה הנך לפעמים בית עסק פורח מלא סחורה אך אינו שווה מאומה **בגלל עומס החובות**. רואה אתה לפעמים בית עסק זעיר אבל מליונים מתגלגלים דרכו, כמו שכתוב: "יש מתעשר ואין כל, מתרושש והון רב". אותה תמונה **תראה לפעמים** באנשים במצבם הרוחני...

הקב"ה רוצה להשפיע על כל אחד מישראל קדושה ללא גבול.

רבנו אליהו מאיד בלוח זצ"ל הקפיד מאוד לקחת לעצמו **משכורת ועומה** בלבד. משכורת זו לא הספיקה לו לסיים את החודש, ולכן נזקק לקחת הלוואות מאחיינו.

אחרי פטירתו של רבנו ביקשה הנהלת הישיבה לשלם את החוב, אך האחין סירבו לקבל. הוא הסכים לקבל את החוב רק לאחר שהודיעו לו, כי הכספים שמשלמים לו **אינם כספי הישיבה**, כי רבנו הוציא פוליסת ביטוח על כל סכום החובות שהצטבר.

האהבה היא תולדה של הנתינה

הסתלקותו של צדיק היה רגיל אדמו"ר **הבבא סאלי** זצ"ל לקבל שבת מוקדם ככל האפשר. בימי הקיץ הארוכים קיבל שבת לאחר פלג המנחה, בדרך כלל, ובפרט בביקוריו באירופה, שם כניסת השבת בקיץ בשעה מאד מאוחרת.

פעמים שראו את אדמו"ר גומר את תפילתו, ומתחיל לערוך את שולחנו לסעודת שבת, לפני שבני הבית האחרים הלכו לבית הכנסת, לתפלת מנחה של ערב שבת, **הוא הקפיד** שכל ההכנות שנעשות עבורו לשבת, יגמרו בעת שקיבל כבר את השבת. מיד לאחר שסיים את התפילה, בירך את המתפללים בברכת שבת שלום, כשכל אחד נושק את ידו **ביראת כבוד**, ופירש אל חדר האוכל, אל שולחן השבת.

שהתורה

סגולה בדוקה נגד יצר הרע,

אפשר להוכיח

מעצם דבר זה, שהלה משקיע כוחות כל כך הרבה

למנוע את האדם מלימוד תורה.

תלמידיו של רבי **ישראל סלנטר** זצ"ל, רצו פעם להרימו במסיבה של **שמחה**. ענה להם ואמר: אין לעלות אדם למעלה מאשר הנהו...

על ידי התורה נתקיימו שמים וארץ

"אתר" משגרירי שולטנותא דערב רב הגר בפנמה, הופיע ביום הכיפורים בבית הכנסת ברכבו. קם הרב **יצחק לוי** זצ"ל ממקומו, טפח על הבמה וקרא: 'או שהוא יוצא, או שאני יוצא!' בבית הכנסת **שרדה דממה** שלא מעלמא הדין, והשגריר הוצא מהמקום בבושת פנים."

לע"נ **רחל (רשל) אלבו** בת קלרה ואליהו

שקודים אנו **לאטום עצמנו** לבל תחדור בנו רוח חיים חדשה רוח חיים רעננה אנו חוזרים וסופגים אל קרבנו **אוויר מעופש** שרבים נשמוהו לפנינו. אוויר מעופש-**דעות מעופשות**

אנשים חזקים לא מורידים אנשים למטה... הם מרימים אותם למעלה!

מקרה פלאי

דייג ופרופסור שטים בסירת הדייג הפרופסור: "סלח לי, האם אי פעם למדת פיזיקה?" הדייג: "לא" הפרופסור: "אז כנראה **שהפסדת רבע מהחיים שלך**. ומתמטיקה למדת?" הדייג: "גם לא"

הפרופסור: "אז תדע לך שהפסדת חצי מהחיים שלך! מה עם מחשבים?" הדייג: "גם לא" הפרופסור: "אז תתבייש לך! הפסדת שלושה רבעים מהחיים שלך!!" לפתע מתחילה סופה שמרסקת את הסירה לחתיכות ומעיפה את שני האנשים למים. הדייג שוחה לעבר קרש צף ונתפס עליו בזמן שהפרופסור מתחיל לפרפר. הדייג: "תגיד לי, **אתה יודע לשחות?**"

הפרופסור(בולע מים): "ל...לא" הדייג: "אז אני שמח להודיע לך שהפסדת את כל החיים שלך!!" אדם צריך לדעת ולחשוב **מה עיקר** ומה טפל בחיים והיכן להשקיע (העורך)

על **"חכם צבי"** מספרים שלפני יציאת נשמתו ציוה להביא לו כוסית יין, אמר: הריני בא **לפני** את גופי המסכן, כל ימי **סיגפתי** אותו ולא נהנה מן העולם הזה כמלוא הנימא.

יום אחד הגיע הרה"צ רבי **יוסף וולפסון** זי"ע (שהיה מאחד מל"ו צדיקים) עם ת"ח וכל הדרך התווכחו ביניהם האם מרן רבנו **יעקב אבוחצידא** זי"ע, היה נוהג מנהג מסויים.

כאשר הגיעו לבית רבי **מאיר**, עוד טרם פתחו פיהם אמר להם רבי מאיר: רבי יעקב היה נוהג במנהג כך וכך, ואמר להם מה שהתווכחו כל הדרך... המה ראו כן תמהו.

למד מהשעור הוא אינו עוצר לרגע את מהלכו, ואם עוצר סימן שהוא מקולקל...

מלכר היותו רב העיר ניהל רבנו הרב **משעבין** ישיבה בטשעבין, עשירי העיר, הגם שרחשו כבוד רב לרבנו, לא היו מוכנים לשלוח את בניהם לישיבה.

כאשר ביקשו עשירים אלו לתרום סכומים הגונים לטובת הישיבה, הגיב רבנו: "אם ברצונכם להוכיח מסירות אמתית למען הישיבה, **שלחו** את בניםכם ללמוד בה...". באחת מדרשותיו בשבת שובה חזר רבנו על הקושיה שהקשה אחד מבני העשירים שלמד בישיבתו. שמעו של בחור זה יצא בעיר לתהילה על שזכה לכבוד כזה, וחבריו, שלא זכו ללמוד בישיבה, קנאו בו. **דרכו המחוכמת** של רבנו הוכיחה את עצמה, וקנאת הסופרים הביאה לכך שרבים מבני העשירים שבעיר הצטרפו לישיבה.

ביקש לשלם עבור המלט-

סיפר רבי אליהו שבתאי נר"ו

מהישוב אלעד: "פעם אחת, עבר הרב **יטן חורי** זצ"ל ליד בניין בהקמה, ונדבק לו מעט מלט בנעלו. כשהבחין בזה הרב, הלך לקבלן הבניין, וביקש ממנו מחילה, ואמר לו, שהוא רוצה לשלם בעד המלט".

שתי כלות

אחריו לחופה, אחת בגלל שנשתתה **בתפילת** המנחה המרוגשת שלה,

השניה בגלל שעדיין לא הייתה ערוכה כדבעי כנגד **המצלמה**...

מנוחה ושמחה בשבת קודש.

מנוחה אבל לא מתורה.

שמחה אבל לא מגושמת.

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

משולחן גבוה

איתא בזוה"ק כל אדם המספר ביעיאת מצרים ובאותו סיפור שמח בשמחה, עתיד הוא לשמוח עם השכינה בעולם הבא. באותה שעה מכנס הקב"ה את כל הפמליא שלו, ואומר להם: לבו ותשמעו את סיפור השבח שלי שמספרים הבנים שלי ושמחים בגאולתי.

ונאמר: ולמען תספר באזני בנך וכן בנך את אשר התעללתי במצרים, וביארו המפרשים שדקדקה התורה לומר "באזני בנך" להורות שיש לספר לילדים לפי אוזנם השומעת, כמידת הבנתם ושכלם.

ה' יתברך הכה את מצרים בעשר מכות והשתמש לשם כך בכל סוגי שמשיו ומשרתיו עושה רצונו - במים, באש, ברוח בחיות ובבהמות. ונשאלת השאלה מדוע היה צורך להפליא להגדיל ולהעצים כל כך את מכות מצרים, והלא יכול היה ה' יתברך להכניע את מצרים במכה אחת, אם היה משאיר את מכת דם בכל גבול מצרים במשך חודש ימים, ודאי שהמצרים לא היו מסוגלים לסבול זאת והיו מסכימים לשלח את בני ישראל. **אלא**, ישנם בני אדם סוגים מסוגים שונים, יש שמתפעלים כשרואים דבר מסוים ויש שלא מתפעלים מכך כלל ועיקר, וכדי לחזק, לחסן ולהשריש את אמונת ה' בליבם של ישראל היה צורך להכות את המצריים בעשר מכות שונות ולהראות שלבורא יתברך יש שליטה מוחלטת בטבע, ומלכותו בכל משלה (תהילים קג, יט).

הטבע בגימטריא אלקים, ללמדך שהטבע בידו יתברך כחמר ביד היוצר, והוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עושה ועושה ויעשה לכל המעשים. ה' יתברך הנחית עשרה סוגים של מכות במצרים והשתמש לשם כך בכל משרתיו ושמשיו עושה רצונו, כדי שלא ישאר שום פתח לאדם לחשוב שאולי חלילה וחס יש עוד כוחות אחרים בעולם שפועלים, לא, בלתי לה לבדו, בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ.

בכל מכה ומכה עוד קבוצה ועוד קבוצה בעם ישראל חזקו את אמונתם ובטחונם בבורא יתברך והכשירו את עצמם בכך ליציאתם ממצרים והפיכתם לעם סגולה מכל העמים.

שבת שלום לכל בית ישראל

אב בא לבנו בערב החתונה ואומר לו: "מזל טוב בני, אני מבטיח שבעתיד תראה את היום הזה כיום המאושר בחייך."

עונה הבן בפליאה: "אבל אני מתחתן רק מחר." משיב האב: "אני יודע, **לזה בדיק אני מתכוון**."

לאחר שנמלט בחדסי ה' מגיא ההריגה, היה רבנו **אהרן קוטלר** זצ"ל חזר הכרה שעליו מוטל התפקיד להחזיר עטרה ליושנה ולבנות את עולם התורה מחדש. בשנת תש"ח, במלחמת השחרור, היה רבנו בירושלים ובעת ההפוגה **שכב על הרצפה** עם כל הסובבים.

מקורביו שמעו כיצד הוא מתפלל ואומר באידיש: "ריבונו של עולם, יש לי עוד הרבה מה לעשות בעולם". ואכן, הקב"ה שמע את תפילתו והאריך ימיו ב-15 שנים נוספות שבהן **פעל גדולות ונצורות**, עד שהלך לעולמו בשנת תשכ"ג.

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

רבנו רבי ברוך בער היה רגיל לומר: "כאשר אני מברך בבוקר **שלא עשני גוי**, השמחה ממלאת את ליבי. אינני מתכוון בברכה זו לגוי הפרימיטיבי, האיכר הפשוט שפל הדרגה אלא לפרופסורים ולפילוסופים שבהם".

כאשר **התנפלו** איכרים פולנים על רבנו והכווהו, הגיב ואמר: "עלינו לשמוח שבעתים בברכת' אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו'. הלא רואים לאן אדם מגיע ללא תורה, בלעדיה היינו עלולים גם אנחנו לרצוח ולחמוס"

שבת, מורה על חידוש העולם

לרבי סעדיה אריב זצ"ל

היה אהבת התורה שאין כדוגמתה, תורה מתוך יסורין,

זכה **להרביע תורה** ולהאהיב את התורה על רבים בעיר אשדוד, כמו כן עסק בטהרת המקוואות במסירות רבה כאשר היה בודק מקרוב את עשיית המקוה על כל ההיבט ההלכתי ודואג **לטהרתן** של ישראל.

מטופל במוסד לחולי נפש עומד להשתחרר אחרי מספר שנים שהוא היה מאושפז במקום. לפני יציאתו לעולם, מראיין אותו הרופא הבכיר כדי לוודא את תקינות בריאותו הנפשית, "מה את מתכנן לעשות אחרי שחרורך?" "אני חושב לחזור לעיסוק הקודם שלי אני הייתי חוקר פיזיקה גרעינית", מספר לו המטופל, "בעבר הייתי נתון ללחצים רבים הכרוכים בפיתוח כלי נשק, אך מעתה אני אתמקד רק בתיאוריה כדי להימנע מהלחצים." "יפה מאד", משיב לו הרופא שלו. "אני יכול גם ללמד", הוא ממשיך, "יש סיפוק רב בגידול הדור הבא של המדענים." "אכן. מעולה!" "או שאני אכתוב", הוא מוסיף, "חשוב שגם אנשים מחוץ לאקדמיה יוכלו להגיע לידע המדהים שיש לפיזיקה גרעינית להציע."

"חשיבה נכונה בהחלט", מעודד אותו הרופא. "כן, ואם כל אלה לא יצליחו, אני תמיד

יכול להמשיך ולהיות קומקום"

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת וחב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עוויה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד בן איוה, מרים בת זוהרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל ושמאל בני שמחה, רפאל ואלברט בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגיה, שלום בן אורח מורי, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סגב, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, יעקב בן שרה ברסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**